

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 października 2010 r. w sprawie pomocy państwa C 14/09 (ex NN 17/09) udzielonej przez Węgry na rzecz Péti Nitrogénművek Zrt. (notyfikowanej jako dokument nr C(2010) 7274) oraz
- obciążenie Komisji jej kosztami własnymi i kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący
  - niezastosowania przez Komisję zasady transakcji rynkowej;
- 2) Zarzut drugi dotyczący
  - wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem art. 107 ust. 2 TFUE;
- 3) Zarzut trzeci dotyczący
  - wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 296 TFUE;
- 4) Zarzut czwarty dotyczący
  - wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- 5) Zarzut piąty dotyczący
  - wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań;
- 6) Zarzut szósty (tytułem ewentualnym w stosunku do zarzutów pierwszego i drugiego) dotyczący
  - wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2011 r. — Deutsche Post przeciwko Komisji

(Sprawa T-388/11)

(2011/C 282/66)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Post (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Sedemund, T. Lübbig i M. Klasse)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 10 maja 2011 r. wydanej w postępowaniu w sprawie pomocy państwa C 36/2007 — Niemcy, pomoc państwa na rzecz Deutsche Post AG (C[2011] 3081 wersja ostateczna);
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2011) 3081 wersja ostateczna z dnia 10 maja 2011 r. wydanej w postępowaniu w sprawie pomocy państwa C36/2007 — Niemcy, pomoc państwa na rzecz Deutsche Post AG, w której Komisja postanowiła rozszerzyć postępowanie na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE. Rozszerzenie postępowania dotyczy finansowania ze środków skarbu państwa emerytur pracowników zatrudnionych przed powstaniem skarżącej przez Deutsche Bundespost, które to finansowanie było już przedmiotem decyzji Komisji z dnia 12 września 2007 r. wszczynającej postępowanie w tej sprawie

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE — oczywiście błędna kwalifikacja jako pomoc

Oczywisty błąd w ocenie popełniony przez Komisję polega na tym, że Komisja nie zastosowała do niniejszego przypadku linii orzecznictwa zapoczątkowanej wyrokiem wydanym w sprawie *Combust* (wyrok z dnia 16 marca 2004 r. w sprawie T-157/01 *Danske Busvognmænd* przeciwko Komisji, Rec. S. II-917). Zgodnie z tym orzecznictwem środki uwalniające dawne przedsiębiorstwa skarbu państwa od obciążeń emerytalnych wykraczających poza poziom świadczeń normalnie oferowanych przez przedsiębiorstwa sektora prywatnego, nie stanowią pomocy państwa. Zastosowanie tego orzecznictwa do niniejszego stanu faktycznego prowadziłoby bezsprzecznie do wyłączenia finansowania ze skarbu państwa zobowiązań emerytalnych z reżimu pomocy państwa.

- 2) Zarzut drugi: naruszenie art. 1 lit. b) rozporządzenia nr 659/1999⁽¹⁾, art. 107 TFUE, art. 108 TFUE — oczywisty błąd w ocenie dotyczący zakwalifikowania pomocy jako „nowa”

Oczywisty błąd w ocenie popełniony przez Komisję polega na tym, że Komisja nie dostrzegła, że w przypadku odpowiedzialności skarbu państwa za zobowiązania emerytalne — jeżeli przesłanki przyznania pomocy są w ogóle spełnione — może chodzić jedynie o pomoc istniejącą. Przedłużona odpowiedzialność federacji za zobowiązania emerytalne wynika z niemieckiej ustawy zasadniczej (*Grundgesetz*), istniała zatem już w momencie wejścia w życie traktatów, a następnie nie podlegała znacznym zmianom. Poza tym Komisja jest związana oświadczeniem złożonym w sprawie T-266/02 *Deutsche Post* przeciwko Komisji, w myśl którego w odniesieniu do uregulowania w przedmiocie emerytur już w decyzji z dnia 19 czerwca 2002 r. Komisja zaprzeczyła jakoby spełniało ono przesłankę istnienia korzyści w rozumieniu pomocy państwa, co jest równoznaczne z negatywnym wynikiem testu.

- 3) Zarzut trzeci: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE — oczywiście błędna metoda obliczania wysokości rzekomej pomocy państwa

Skarżąca podnosi w tym zakresie, że Komisja nie przeprowadziła, zgodnie z własnym oświadczeniem, niezbędnego obliczenia salda kosztów zobowiązań emerytalnych rzeczywiście poniesionych przez skarżącą na rzecz urzędników, po odliczeniu rzekomych „nadwyżek” związanych z nietypowymi dla konkurencji świadczeniami socjalnymi w wysokości określonej dla regulowanych towarów, ze składkami na ubezpieczenie społeczne obciążającymi w normalnych warunkach rynkowych prywatnych uczestników rynku. Metoda obliczeń zastosowana przez Komisję nieuwzględnia przy tym w niedopuszczalny sposób wysokości rzeczywistych świadczeń socjalnych poniesionych przez skarżącą na rzecz urzędników w całości, z takim skutkiem, że dla obliczonej przez Komisję rzekomej pomocy państwa jest całkowicie pozbawione znaczenia, czy i w jakiej wysokości skarżąca odprowadziła świadczenia socjalne. Skarżąca podnosi ponadto, że rzekome „nadwyżki” świadczeń nie mogą zostać udokumentowane i w każdym wypadku nietypowe dla konkurencji koszty ubezpieczenia społecznego nie mogą znaleźć rzeczywistego pokrycia w wynikach.

- 4) Zarzut czwarty: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE — oczywiście błędna kwalifikacja rzekomego „subwencjonowania skośnego” sektora nieregulowanego przez sektor regulowany jako udzielenie pomocy państwa

W tym zakresie skarżąca podnosi w szczególności, że Komisja zaniechała analizy przedstawionego jej rachunku nadmiernej kompensacji i nie dokonała oceny, czy kompensacyjne świadczenia skarbu państwa w ogóle przekroczyły koszty podlegające kompensacji.

- 5) Zarzut piąty: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE — oczywiste błędy dotyczące zastosowania pułapu typowych dla konkurencji zobowiązań socjalnych

W tym zakresie skarżąca podnosi w szczególności, że dokonując obliczenia typowych dla konkurencji składek na ubezpieczenie społeczne opłacanych przez pracodawców Komisja uwzględniła w nich składki opłacane przez pracowników, mimo iż należy przypisać je majątkowi pracowników a nie składkom na ubezpieczenie społeczne opłacanym przez pracodawców oraz że Komisja przyjęła za punkt odniesienia (podwyższony) poziom uposażeń urzędników zamiast typowego dla konkurencji poziomu wynagrodzeń w przedsiębiorstwach sektora prywatnego. W przypadku korekty obydwu błędów rzekome udzielenie pomocy nie może zostać stwierdzone.

- 6) Zarzut szósty: naruszenie art. 296 ust. 2 TFUE — brak uzasadnienia

W końcu — zaskarżona decyzja nie została dostatecznie uzasadniona.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2011 r. — Guccio Gucci przeciwko OHIM — Chang Qing Qing (GUDDY)

(Sprawa T-389/11)

(2011/C 282/67)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Guccio Gucci SpA (Florencja, Włochy) (przedstawiciel: adwokat F. Jacobacci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Chang Qing Qing (Florencja, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 kwietnia 2011 r. w sprawie R 143/2010-1 w zakresie w jakim oddalono w niej sprzeciw w odniesieniu do pozostałych towarów z klasy 9 i 14; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Chang Qing Qing

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „GUDDY” dla różnych towarów z klas 9, 14, 18, i 25 — zgłoszenie do rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 6799531

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „GUCCI” zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy pod nr 121988 dla towarów z klas 9, 14, 18 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylene decyzji Wydziału Sprzeciwów i częściowe oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na to, że Izba Odwoławcza (i) nie zbadała uważnie dokumentów, które jej przedstawiono celem dojścia do właściwego wniosku w odniesieniu do większego charakteru odróżniającego znaku towarowego „GUCCI” oraz w odniesieniu do porównania rozpatrywanych znaków towarowych pod względem fonetycznym i następnie (ii) dokonała błędnej wykładni i niewłaściwie zastosowała art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE 9 Dz.U. L 83, s. 1)